

Virago

Star

NUMMER 3

SEPTEMBER 2003, JAARGANG 9

VAN DE PENNINGMEESTER

Tijdens de afgelopen Algemene Ledenvergadering is er een nieuwe penningmeester aangetreden. Met de nieuwe penningmeester verandert er ook wat v.w.b. het innen van de contributie.

De acceptgiro kaarten voor het jaar 2004 zullen met het december nummer van het Magazine worden meegestuurd. Wij rekenen er dan ook op dat een ieder voor 31 januari 2004 betaald zal hebben. Wij sturen geen herinnering (dit om de extra kosten te drukken). De leden die niet voor 31 januari 2004 hebben betaald zullen dit merken omdat er geen nieuwe ledenpas wordt toegestuurd en ook zal het Magazine niet meer in de bus vallen. U moest eens weten wat het een moeite kost om ieder jaar maar weer die 30 euro binnen te halen bij veel leden.

AGENDA 2003/2004 VIRAGO STAR CLUB NEDERLAND

SEPTEMBER 2003

- 14 Regio 1 en 2 rit met een bezoek aan het planetron in Dwingelo
- 19 t/m 21 "End of Season party" van "the Outriders" Engeland in "the Packhorse" aan de A5 bij Kensworth, Bedfordshire
- 28 Regio 4 toerrit vanaf het Regio café Lieftinck in Muiderberg. Aanwezig vanaf 12.00 uur en start om 13.00 uur

NOVEMBER 2003

- 7 t/m 9 Motorsale 2003 in het Autotron te Rosmalen.
De VSCN is ook aanwezig dus kom eens langs voor een bakkie koffie

FEBRUARI 2004

- 26 t/m 29 Vier Machtige Motordagen in de Jaarbeurs te Utrecht

JUNI 2004

- 11 t/m 13 Internationale feestweekend en tegelijkertijd het 10-jarig bestaan.
(meer info volgt)

Weet je iets voor de agenda?? Laat het de redactie en dus de leden weten!

Weten jullie het nog, op de afgelopen Algemene Ledenvergadering was besloten een toertocht te sponsoren. Er is toen op 10 mei een rit gemaakt voor de Stichting Slechthorenden en Slechtzienden uit Rotterdam. Daar dit een groot succes was, werd er afgesproken om op zaterdag 16 augustus een 2^e rit te organiseren. De rit is wel doorgegaan maar het blijkt dus dat er leden zijn die zich voor deze rit hadden opgegeven en op het laatste moment besloten hebben naar Utscheid in Duitsland te gaan en zo de organisatie in de kou hebben laten staan. Gelukkig is er een groep motorrijders van een andere club bijgesprongen anders waren we maar even mooi afgegaan. Slechte zaak mensen.

In het vorige nummer heb ik het in het redactioneel over de WildStar-fan groep gehad. De DragStar kon natuurlijk niet uitblijven en hebben dus ook een eigen groepje opgericht. Alleen gaan zij nog een stapje verder door het gastenboek van de VSCN te gebruiken als opstapje naar meer bekendheid en sturen ze mailtjes naar mij, zonder fatsoenlijke tekst, met alleen het internet adres van hun groep, in de hoop dat ik ze in de lijst met links vermeld. Nee, vrienden, zo werkt dat niet.

De chatbox is nu al weer enkele maanden actief op de site, actief tussen haakjes want er was nooit echt veel leven te bespeuren. Ik heb de box dan ook weer verwijderd. Wel hebben we nu een forum op de site. Dus heb je een vraag of wil je iets verkopen of je zoekt iets, misschien lukt het via het forum.

Als dit Magazine bij jullie in de bus valt, hebben we het Nationale feestweekend al weer achter de rug en zijn we vermoedelijk (of we zitten er net) op weg naar de "end of season party" van de Outriders in Engeland.

En nu de inhoud van dit Magazine. Ik kwam op het internet een artikelje tegen over het aanpassen van de WildStar uitlaat zodat er een wat zwaarder geluid ontstaat. Een vertaling vindt je verderop. Verder is Yamaha USA zo slim geweest om alle

partnummer catalogi van alle door hun in Amerika verkochte motoren op het internet te zetten. Erg handig.

En enkele verslagen van de verschrikkelijke weerkenden die er zoal georganiseerd zijn waaronder het Internationale in Zweden. Nuno en Ton zijn naar Portugal geweest en ik probeer wat duidelijkheid te brengen in het High Chapparral mysterie.

O ja, en wat jullie zeker even moeten lezen is het artikelje van de penningmeester op pagina 2. "Wie de schoen past, trekke hem aan" zullen we maar zeggen.

Beste mensen, de bodem van de kopijput is bereikt dus schrijf eens iets voor het Magazine.

Muchias leesplezier.

De redactie.

Sluitingsdatum voor kopij:
15 november 2003.

In principe kan van deze datum **NIET** worden afgeweken, dus houdt er rekening mee.

Alle gegevens in dit blad zijn zorgvuldig vergaard. De redactie kan echter geen verantwoording nemen voor tussentijdse wijzigingen in gegevens, onjuistheden in de informatie, alsmede zet- en/of drukfouten en uit deze informatie voortvloeiende contacten en overeenkomsten tussen de lezers van dit blad en de daarin vermelde instanties en/of personen.

De redactieleden zijn:
Rob Blokker, Marlene Fiolet en
Hanna Steenstra

RINZE'S BIRTHDAY

said Rinze with a frown.
So we sailed on the lake
with good Captain Jope
and both of the Swedes
jumped right off the boat.
Sune was swimming
with froth from his ass
this Navy Seal
was swimming with gas.
We woke up next morning
to coffee and bread
and most of the brothers
they had a sore head.

Well we all ate our fill
and drank from the keg
and when it was over
we all had sore heads.
Next morning we said
all of our goodbyes
and left for the Hook
with very red eyes.
So we had a great weekend
with Jamie's and beer.
I bet you're all thinking
we wish we'd been here!!

We went on the boat
from Harwich to Hook
where Rinze was waiting,
he gave us a look.
"It'll be a great weekend
with Jamie's and beer
a boat ride to dinner
won't make you feel queer.
We'll swim in the lake,
be sure you don't drown,
'cause we won't jump in after"

Rinze said, "Jope,
there's no time to lose
we're off to the windmill,
it's time for a cruise.
The sun it was hot,
the water was cold,
the windmill was broken
because it was old.
So back to the house,
the barbie was lit
and Rinze was cooking
some meat on a stick.

Na een paar weekenden vrij vlot achter elkaar gehad te hebben, was het de beurt voor ons regioweekend.

Het was voor ons de eerste keer dat we zoiets organiseerde, dus het was eigenlijk best wel spannend. Van Koos hadden we een lijst gekregen wie er zich opgegeven en betaald hadden. Dat viel ons eigenlijk een beetje tegen, maar 21 personen, nou ja, het was mooi weer en we hadden al wel meer toezeggingen gehad dan er op papier stond, dus afwachten maar. Uiteindelijk kwamen er vrijdags toch nog 35 personen, dus we waren (gelukkig) uit de kosten.

Aangezien het erg mooi weer was, bleven we een groot deel van de avond op het terras zitten en konden we zo toch nog genieten van de D.J. die er was. Later op de avond zijn we toch maar naar binnen gegaan en werd er goed gedanst op de muziek die er gedraaid werd.

Ook werden er de nodige drankjes mee naar binnen gesmokkeld, want ze hadden geen Smirnoff Ice op de kaart staan, terwijl men dat dus graag wilde hebben. Zaterdag was de toertocht, hier deden 45 personen aan mee, deze leidde ons door het land van Maas en Waal.

Deze rit was uitgezet door Sjaak en Ron, en uiteindelijk kwamen we bij Nijmegen uit en gingen daar op een terras wat eten en drinken. Het was wel goed uitkijken geblazen om daar te komen, omdat er kermis was, en wij langs de kermis reden. Maar jongens, jullie hebben ons een mooi deel van ons land laten zien.

Na nog even de nodige boodschappen (lees Smirnoffjes) gekocht te hebben terug naar de camping en naar de BBQ. Deze was, net als de voorgaande maaltijden, goed verzorgd.

Ook vanavond was er weer een D.J. die van alle soorten muziek draaide. Wel was er gevraagd om op het terras of in de zaal geen eigen drank mee te nemen, maar ja, ze hadden nog steeds geen Smirnoff op de lijst staan, dus moet je wel eens wat. Zondag was het weer tijd om naar huis te gaan, het weekend was weer om voor we er erg in hadden. We hebben er ook zelf van genoten en gaan het volgend jaar zeker weer organiseren. Groetjes mede namens de rest van het RoadWolves team.

Ans Teunissen

COMPLIMENT ROADWOLVES

De Roadwolves hadden op 13 t/m 15 juni jl. hun eerste weekend georganiseerd op camping "de Tolbrug" te Bergharen.

Er was gezorgd voor mooi weer, lekker eten, mooie toerit, lekker koppie soep, goeie barbecue, koffie, koeken, spekkies etc. en vooral gezelligheid.

Bedankt wolfjes voor een goed georganiseerd weekend.

Volgend jaar weer?

Kiezel

Mijn vader was nog niet bijgekomen van Zweden en Reeuwijk of het volgende weekend stond al weer in de planning: Bergharen. Mijn laatste weekend was in 2002 te Luxemburg, en daar ben ik nog steeds niet van bijgekomen. Saampjes met zijn 2 tussen de boeren kamperen in de buurt van Nijmegen, dat beloofd wat. En het was zondag nog vaderdag ook...

Rond een uur of twaalf op de vrijdagmiddag vertrokken we richting het gebeuren. We waren nog redelijk vroeg, want er stonden maar een paar tentjes. We werden hartelijk ontvangen met koffie, thee, sprits, gevulde koeken en, ja echt waar, schuimpjes. Voor de eventuele verveling stond er vlak bij onze tentjes een grote trampoline, dat werd dus flink springen en duiken. Naarmate de avond naderde druppelden er steeds meer Virago'tjes, Stars en een enkele Harley binnen. Al gauw stond het halve veld vol, en voor het avondeten werd ons vriendelijk verzocht zich naar de plaatselijke camping kantine te begeven. Daar stond een lopend buffet klaar voor ons, dus dat werd aanvallen. Diezelfde avond was er een disco georganiseerd

door de beruchte DJ's uit Bergharen. Dj Jean en Tiësto konden er nog een puntje aan zuigen... De volgende dag was het 's morgens eerst bijtanken in de kantine, de eieren vlogen er doorheen, ook deze kip had dit weekend geen vrije dagen. Rond 12 uur werden de leren stringetjes, broeken en jasjes aangetrokken. Ik moest het doen met de oversized broek van mijn vader. De motoren stonden al gauw gereed voor vertrek, dus op naar boer Jansen. De route was (zoals altijd) weer mooi uitgestippeld, en ik had nog nooit zoveel heuvels in ons kikkerlandje gezien. Ja dat heb je als je nooit verder dan Almere komt. Ik voelde me af en toe net in Luxemburg. Het 1^e deel van de rit was erg leuk en mooi, en na een paar uurtjes stopten we om in Nijmegen wat te drinken en wat appeltaartjes naar binnen te werken. Ook hier lieten de wolken zich zien toen Rainman kwam, en toen hij vertrok, trok de hemel weer open en kwam het zonnetje tevoorschijn. Piet verdween nog even op de kermis, om vervolgens zonder teddybeer terug te komen. We stapten weer op tijd op onze scootertjes om de rest van het Zuiden te bekijken. De 2^e helft van de toerrit hebben we bijna voor de helft langs de dijk van de Rijn gereden en dat was een erg mooi stuk. Rond een uur of 5 waren we weer terug op de camping en werd er nog de nodig drank ingeslagen bij de plaatselijke slijterij. Uiteraard was er weer Smirnoff in overvloed en de Jameson kon niet ontbreken. Diezelfde avond hadden we een lekkere BBQ op de camping. 's Avonds was er weer de nodige muziek en stond er zelfs één met zijn fles whisky te dansen, dus dat was dolle pret.

Ik dook wat eerder op mijn luchtbedje, na wat trampoline oefeningen te hebben gedaan in het donker. En ook hier werd er weer 's nachts een motor open getrokken, maar ik bleek er niks van gemerkt te hebben.

De volgende ochtend had de kip het weer druk bij het ontbijt en werd er wat nagebabbeld over de whisky dans. Maar er is een tijd van komen en gaan, dus langzaam aan pakten we de boel in,

en mochten we de hele rits weer gedag zeggen. Dit was mijn 2^e 'echte' motorweekend, maar ook deze was erg gezellig. Op naar huis, waar nog een vaderdagcadeautje lag te wachten.

Daniëlle

OLIE NIVEAU LAMPJE VAN DE DRAGSTAR

Bij sommige DragStars XVS1100 (beide uitvoeringen) kan het olie niveau lampje spontaan aan gaan. Het probleem doet zich alleen voor (tenzij het al verholpen is) bij de oudere modellen. Dat het olie lampje gaat branden zonder dat het niveau te laag is, is bekend bij Yamaha.

Dit kan veroorzaakt worden door diverse factoren:

- 1 De marge die Yamaha inbouwt, zodat een rijder tijdig wordt geïnformeerd over een naderend te laag olie peil.
- 2 Als een motor koud is, zal het langer duren voordat de olie weer terug stroomt in het carter, als het niveau al tegen de minimale hoeveelheid aanzit, kan het lampje gaan branden omdat er nog veel olie onderweg is.
- 3 Het kan zijn dat er zich in de sensor een luchtbel vormt, welke er voor zorgt dat de sensor niet juist functioneert. Voor dit probleem is de sensor gedurende de productie van de XVS 1100 aangepast, zodat dit minder snel voor zal komen.
- 4 De sensor is stuk.

Het advies is dus om contact op te nemen met een dealer zodat deze kan bekijken wat er aan de hand is.

Bron: Yamaha

REGIO CAFES

- Regio 1/2.** **Groningen, Friesland en Drente.** Elke 3e zondag v/d maand vanaf 12.00 uur in *Café Berend Botje, Stationsweg 13 te Zuidlaren.*
- Regio 3.** **Overijssel, Gelderland en Flevoland.** Elke laatste zondag v/d maand vanaf 12.00 uur in *Café 't Klaphek, 's-Heerenbergseweg 2-4 te Stokkum.*
- Regio 4.** **Utrecht en Noord-Holland.** Elke 1e vrijdagavond v/d maand vanaf 19.30 en elke 4e zondag v/d maand vanaf 13.00 uur in *Café Liefstinck aan de Graaf Florislaan 2 te Muiderberg.*
- Regio 5.** **Zuid-Holland en Zeeland.** Elke 1e en 3e zondag v/d maand vanaf 12.00 uur bij *Café Restaurant Landzicht, Verlaatweg 5 te Zoeterwoude* en elke 3e zondag v/d maand vanaf 12.00 uur bij *Café Restaurant Lekzicht, Lekdijk West 4 te Bergambacht* met zo rond 12.30 uur een rit door de omgeving.
- Regio 6.** **Noord-Brabant en Limburg.** Elke 1e zondag v/d maand vanaf 12.00 uur in *Herberg De Zwaan, Mgr. v. Oorschotstraat 2 te Heeswijk-Dinther* en elke 3e zondag v/d maand vanaf 12.00 uur in *Café Piet de Wit, Markt 13 te Asten.*

Regelmatig worden er weekend tripjes naar Camping High Chapparal in Luxemburg georganiseerd en Regio 5 hield al een paar maal een feestweekend. Het laatste was het eerste weekend van afgelopen januari (nog even kerst en oud en nieuw over gedaan). Voor dit jaar waren er ook weer grootse plannen maar de eigenaren van het terrein gooiden roet in het eten. Eigenlijk begon het gedonder al zo'n 30 jaar geleden. Er was er eens een familie die aardig wat grond in Luxemburg in zijn bezit had. De

hoofdrolspeleers in deze soap, een zoon en twee dochters (de dochters vanaf nu "oude taarten" te noemen) erfden allen omdat hun pa kwam te overlijden. Het verdelen van de erfenis begon met wat problemen omdat de zoon graag het camping gebied wilde hebben en de rest aan de zijn zussen wilde nalaten. Uiteindelijk kwamen ze eruit doordat de zoon de taarten (zijn zussen) voor het camping deel heeft uitgekocht. Het is trouwens nooit meer goed gekomen tussen de taarten en de zoon.

Vorig jaar moest Emiel (de pachter v/d camping en onze gastheer) het contract met de zoon

weer verlengen. Nadat alles was geregeld, kreeg de zoon een ongeluk en tot overmaat van ramp werd er ook nog kanker ontdekt. Helaas kwamen de taarten er achter dat hun broer op sterven lag en gezien het feit dat zij de laatste waren, kwam alles nu bij hen terecht. En dat hebben Emiel en zijn familie geweten. Niets gaat de taarten te ver, omkopen is een woord wat hun niet vreemd in de oren klinkt.

Zonder enige aankondiging werd er een advertentie in de lokale krant geplaatst met de mededeling dat men de camping moest verlaten. Ook de seizoenplaats huurders moesten verdwijnen (binnen 14 dagen). Een officieel schrijven is er nooit geweest.

De bar werd gesloten (daarom o.a. werd het Regio 5 weekend naar Reeuwijk verplaatst) in opdracht van de taarten. Emiel en familie kon alle apparatuur wat hun eigendom was, verwijderen uit de bar en de keuken. Kort daarna mocht de zaak weer open dus alles weer terug geplaatst, maar daarna moest de toko van de taarten toch weer dicht, dus alles voor de tweede keer weggehaald. Ondertussen bleek dat de taarten alleen maar dachten dat de camping er op papier bestond want ze waren zelf nog nooit op het terrein geweest.

Begin augustus zijn ze dus wel op de camping geweest samen met de sterke arm van Luxemburg. Emiel werd zonder pardon van de camping getrapt (zelfs zijn bungalow werd verzegeld terwijl het zijn eigen bezit is) maar met Ed (de zoon van Emiel) bleek het de taarten tegen te zitten. Die kregen ze er niet af. Zijn papieren bleken in orde te zijn. No problemo

dachten de taarten. We zwaaien gewoon met een zak euro's maar daar trapt de Gendarmes niet in. De bar is voorlopig nog gesloten (al is het alleen maar om de diverse ruggen te sparen) en als de rechter gunstig oordeelt kan deze eind augustus weer open.

De taarten ruiken het grote geld en hopen de camping als bouwgrond te kunnen verkopen. Helaas voor de taarten blijkt het camping terrein beschermd natuurgebied en het oude woonhuis zelfs op de monumenten lijst te staan. De taarten (zelf al reeds rond de 70 jaar) leven wat betreft hun denkwijze vermoedelijk nog in de middeleeuwen en denken met een grote mond, veel bluf en steekpenningen de zaak naar hun hand te kunnen zetten. Laten we hopen dat

de Luxemburgse autoriteiten daar niet in mee gaan, al weet je het nooit. Leuk detail is wel dat er wel weer een vergunning is afgegeven voor 5 jaar om de camping te runnen.

Maar al met al is het geen leuk jaar voor Emiel en zijn familie. Ik hoop dat alles uiteindelijk goed afloopt en dat we in januari 2004 weer een nieuwjaars feest kunnen vieren op de Chapparal in Luxemburg.

Dit is in het kort het verhaal over de toestanden m.b.t. de High Chapparal. Er is nog veel meer over te schrijven maar dan wordt het een boekwerk.

Blockbuster

ZWEDEN 2003

Wel of niet naar het internationale weekend in Zweden. Dat je keuzes moet maken weet een ieder van ons. Dit al een keer te hebben meemaakt in Engeland, juni 2001, ja dan weet je al een beetje wat je kunt verwachten. Maar dat dit beslist een erg goede keuze was, kun je alleen maar zelf ervaren.

Kortom na dit slappe geouwe..... vertrokken we woensdag 28 mei. Weliswaar met auto en trailer maar ...we gingen!

Gereden tot Noord Duitsland waar we op een erg luxe camping in Oldenburg zeer welkom waren als motorrijders. Onze auto en trailer mochten daar zelfs kosteloos achterblijven, het laatste stuk zouden we wel per motor doen. Even ter verduidelijking, Rob z'n rug geeft veel problemen. Vandaar dat we voor deze oplossing hebben gekozen. Een ploegje VSCN-ers, Denen en enkele Outriders hadden ons inmiddels ook gevonden. Er waren wat strubbelingen met het mobiele netwerk plus een file of te wel "stau" rondom het Duitse Hamburg. Voor ons zo'n 2 uur ellende maar ook voor de groep motoren die hier ook zelfs uitgevlucht waren. Niet leuk, maar snel vergeten, nadat het eerste biertje ons keelgat ingleed, want dat stond al koud in de koelbox. Kortom, het weekend was al begonnen

en het was pas woensdag!

De volgende ochtend even afrekenen en zelfs aan de prijs werd even gerommeld, flinke korting dus, 6 euro p.p. is niet slecht.

Nu wij ook eindelijk op de motor, want het voelt wel een beetje gehandicapt hoor in die auto, met motoren oprijden en voor je het weet ben je ze kwijt. Spir en Curly, onze Deense vrienden, reden voorop richting boot die ons naar Denemarken zou brengen. Bij "das boot" aangekomen, even wachten en ja hoor daar kwam zelfs een RoadRatje aangetuift. Het was onze allereigenste Karin met haar vriendin Gerda achterop, wat een timing! Het werd steeds gezelliger.

Curly had veel problemen met zijn motor, die al in Nederland waren begonnen en nog steeds aanwezig waren toen we de boot afkwamen. Maar het was gelukkig steeds weer op te lossen. En zo werden we netjes naar het clubhuis van de Deense Yamaha Custom Club gebracht met nog een speciaal ritje door de mooie natuur met bossen en venntjes.

De aankomst was verrassend. Nu al zo'n 100 motoren, ik kan er een paar naast zitten. En wat een clubhuis, gigantisch, nee echt niet gelogen. Plek genoeg voor een e.v. regenbui maar die

kwam er niet, het weer was ons goed gezind. Plaats genoeg dus voor je tentje, maar wilde je die niet opzetten: er was ook een grote zolder, plaats genoeg! Zelfs kon je een privé slaapkamertje huren. Maar nee, het gras was hoog genoeg (hoeveel kontjes ook al weer Han?). Het leek wel een waterbed in je tentje, wat een luxe, als je wilde hoefde je je luchtbedje niet eens op te pompen. Onder het genot van wat biertjes, op een gegeven moment raak je de tel kwijt hè, was het alweer erg gezellie. 's Avonds een heerlijke gezonde Deense maaltijd bereid door hun aller eigenste muppetshow kok. Zelfs met ijs toe. We betaalden in Denemarken één bedrag, dat was voor het avondeten en meteen voor de tolbrug waar we de volgende dag over moesten richting Zweden. Je kreeg meteen een gele sticker voor de brug en klaar was Kees! Kees? Ja die was er ook met Hi Ha Harley Hans en nog enkele makkers.

Anton, voor velen beter bekend als klike, had de aanhanger van Jan-Willem de Winter overgenomen, want die loopt nu achter de tweeling duobak. Ja, dat is weer even een andere hobby, nee hoor dat is flauw, gefeliciteerd hoor jullie beiden met het ouderschap. Anton had dus een kar vol versnaperingen, maar kon helaas de pinda's niet vinden in het donker. Zeker geen plek meer voor een zaklamp. Zodat Hanna en ik noodgedwongen uit de pot pindakaas zaten te eten midden in de nacht. Ja, als je trek hebt, smaakt alles.

De volgende ochtend na een heerlijk ontbijt, gingen we dan weer op pad met zo'n 150 motoren, ja ja het werden er steeds meer en het werd steeds leuker! Richting Zweden dus, onze

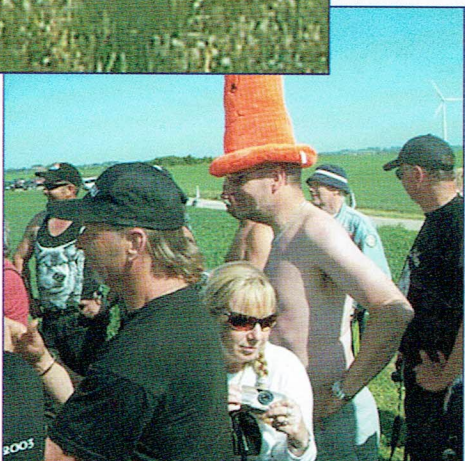
eindbestemming. De sticker voor de lange brug had niet veel geholpen, we moesten toch nog één voor één door het poortje. Dus toch weer wachten zodat er weer tijd voor een pafje was. De brug was indrukwekkend en helemaal met zoveel motoren, echt kicken voor mij hoor, ja zeker.

Even verder was een stop op een parkeerplaats waar nog zo'n 100 motoren stonden te wachten. Onder politie escorte over de autosnelweg geleid tot het moment dat we de binnenwegen op gingen. Een fantastisch gevoel geeft dat van binnen. Daar aangekomen konden we met groepjes van 30 inchecken, het liep gesmeerd, aan alles was gedacht. Tentjes opzetten en daarna de motor parkeren op een apart veld. Wat steeds voller werd en uiteindelijk zouden er zo'n 450 motoren staan, waanzinnig hoor.

Voor de meals was het leger ingehuurd. Enkele leden van de Zweedse club waren lid van het reservisten leger van Zweden en hebben het zo kunnen regelen dat het bereiden van het eten als een oefening geregeld kon worden. De meeste reservisten waren niet meer van die jongkies maar een heel weekend goed eten verzorgen, ja dat kunnen die Zweden wel. Zelfs aan de nodige vitamientjes was gedacht. Een boeren schuur en heel wat meer gezellige ruimtes om heerlijk te vertoeven. Voor beide avonden was er voor live muziek gezorgd, en voor ieder z'n smaak dus. Er werd heel wat afgedanst. Ik heb me dan ook uitstekend vermaakt. Aan danspartners geen gebrek.

Zaterdag middag een ride out (...) wel mooi hoor maar het had van mij wel iets langer mogen, zo'n 45 minuten, nou ja je kunt niet alles

hebben. Daarna silly games. Er was flink gewonnen door onze Nederlandse mannen met touwtrekken, niet te geloven hè. Wel verloren tegen alle Zweedse vrouwen, maar dat waren er ook een heleboel. De Zweedse mannen deden er alles aan om hun vrouwen te laten winnen. Op het moment suprême lieten die sukkel hun broek zakken en weg waren de Nederlanders. Zondag morgen was het alweer bijna voorbij, tentjes opruimen, iedereen gedag zeggen en weer op huis aan. Sommige bleven nog en plakten er nog een weekje aan vast. Wij gingen met een groepje weer richting Oldenburg waar onze auto met de trailer geparkeerd stond. Heb daar ook uiteindelijk mijn eerste motorles gehad. Met veel mensen op z'n groots gebeuren is het leuk maar met een klein ploegje kun je net zoveel lol hebben, zeker als kliko erbij is en z'n aanhangwagentje nog steeds niet leeg was (een CADI wagen van het leger is er niets bij). Vrouw Tini had geen hoekje onbenut gelaten. Wat een voorraad zeg.

In Oldenburg scheiden onze wegen, wij weer met de auto en de groep verder op de motor. Op naar het volgende weekend.

Anneke

Wij, Ans en ik, hadden besloten om van het internationale treffen in Zweden tevens onze vakantie te maken. Eerst de motor nog een keer voor een grote beurt naar de dealer, en toen kon het feest beginnen.

Daarom reden we al op maandag 26 mei weg. Door Duitsland werden de snelwegen zoveel mogelijk gemeden. Na een eerste overnachting, in midden Duitsland, reden we door richting Noord-Duitsland waar we op een camping aan de Oostzee onze tweede nacht doorbrachten. De volgende dag met de boot over naar Denemarken waarna we in de middag een camping opzochten net onder Kopenhagen.

De volgende dag, Hemelvaartsdag, hebben we de metro gepakt naar het centrum van Kopenhagen, en hebben we met bus en boot de hele stad doorkruist.

Vrijdag reden we door naar Zweden, we hadden besloten om met de boot te gaan, daar Ans angst had om door de tunnel te gaan.

Tot op de boot Helsingor - Helsingborg hadden we nog geen problemen gehad, maar blijkbaar kon de motor niet tegen de Zweedse lucht, want hij wou niet meer starten toen we van de boot af konden, dus dan de motor er maar afduwen. Na nog een paar pogingen om te starten, hetgeen niet lukte, de motor uiteindelijk maar aangeduwd, en met succes.

Na een fantastisch weekend van de Zweden zijn we een dag langer gebleven om op maandag naar het Yamaha centre in Helsingborg te gaan om een nieuwe accu te halen. We dachten tenminste dat het daaraan lag, want de ene keer startte de motor zonder problemen, en de andere keer moest ik hem aanduwen. Maar nadat de nieuwe accu gemonteerd en opgeladen was, startte de motor nog niet, dus de startmotor maar eens doormeten, en ja hoor, deze had de geest gegeven.

De monteur meteen aan het bellen, want de Virago 920 die wij hebben, kennen ze in Zweden niet. Hij kon een startmotor krijgen van een TRI (de voorloper van de 920) en deze zou dan aangepast worden. We konden de motor de andere

dag (dinsdag) brengen dan kon de monteur alvast de oude startmotor demonteren, zodat hij 's middags de andere er weer in kon monteren. Om 16.00 uur zou de motor dan weer klaar zijn, wij er om die tijd heen, maar helaas, het wilde nog niet lukken. Om even voor 18.00 uur zouden we nog maar even weer komen, dan was hij vast wel klaar. Je raad het al, nog niet gelukt. De monteurs gaven de moed al bijna op, ze waren mij aan het uitleggen wat het probleem was, toen één van hen ineens iets te binnen schoot. Dat wilden ze in ieder geval eerst nog proberen. voor ze de moed echt opgaven. Ze konden de startmotor van de TRI niet pas krijgen voor de 920, dus sloopten ze beide startmotoren en bouwden van de onderdelen een passende en goed werkende startmotor; zodat wij om 19.15 uur konden betalen en rijden, en onze vakantie af konden maken.

Maar, nu komt het, we hoefden maar 2 uur werkloon te betalen terwijl er zeker de hele middag 1 monteur en tussen 18.00 uur en 19.15 uur zelfs 2 monteurs mee bezig zijn geweest. Daarna terug naar de camping, net onder Helsingborg, waar we de twee dagen doorgebracht hadden.

Woensdag zijn we weer richting huis gereden. We hebben overnacht op een camping vlak bij Putgarden, alwaar we de eerste regenbui kregen. Donderdag doorgereden tot vlakbij Bremen, daar hebben we een hotelletje gepakt en vrijdag door naar huis, om ongeveer 17.00 uur waren we weer thuis.

Op de terugweg hebben we geen problemen meer gehad en nog steeds start de motor zonder problemen.

Dus hierbij toch nog even een groot compliment voor de monteurs van het Yamaha centre in Helsingborg Zweden, want zonder hun inzet was onze vakantie erg vroeg en vervelend afgelopen.

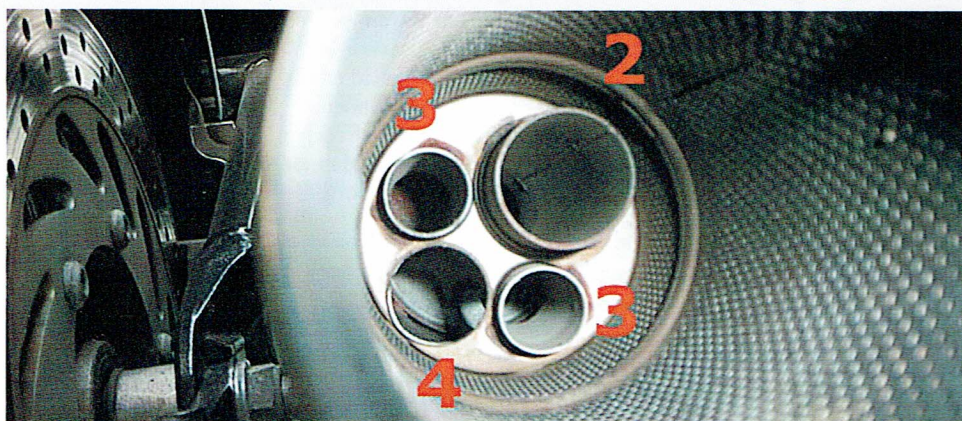
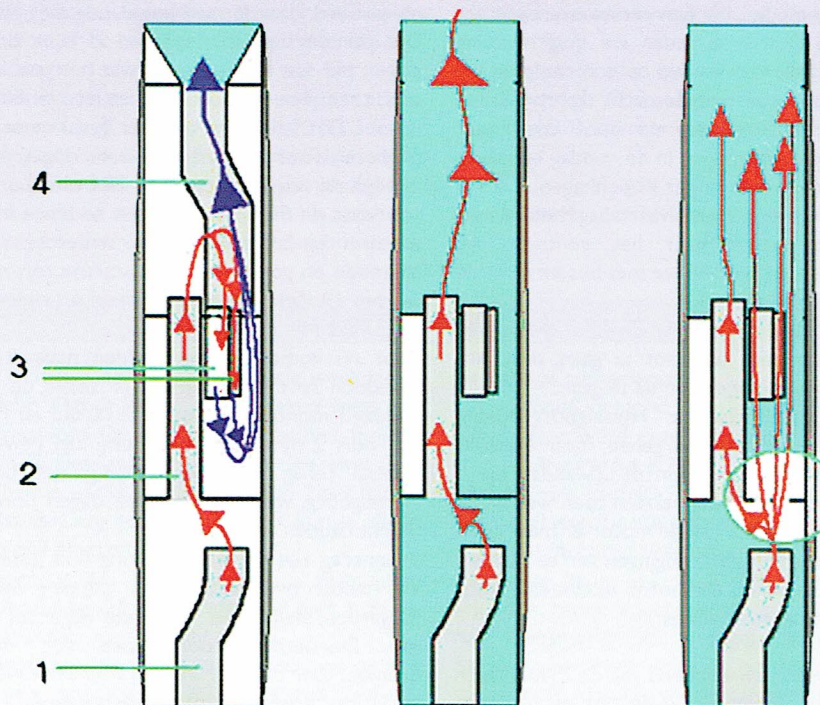
Tot ziens op één van de weekends of in één van de regiocafé's,

Jan Teunissen

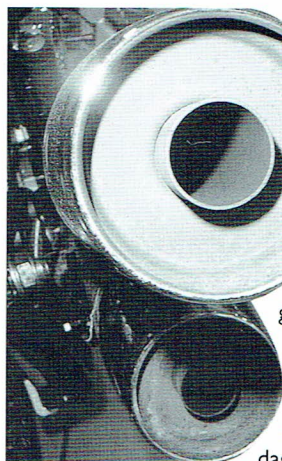
UITLAATPIJPEN DOORBOREN

Wie een Drag Star of een Wild Star koopt, vraagt zich binnen de kortste keren af wat er aan de hand is met de motor. Je hoort hem namelijk niet (bijna niet). Om toch wat meer geluid te krijgen heb je twee mogelijkheden. Of je koopt een andere uitlaat of je probeert de bestaande uitlaat wat aan te passen. Dat laatste is al door diverse Star riders gedaan. Ikzelf heb het met de uitlaat van mijn Wild Star gedaan. Het is misschien handig om te weten hoe een uitlaat is opgebouwd en wat er gebeurt als we de boor erin zetten.

Als voorbeeld heb ik de uitlaat van de Wild Star genomen.

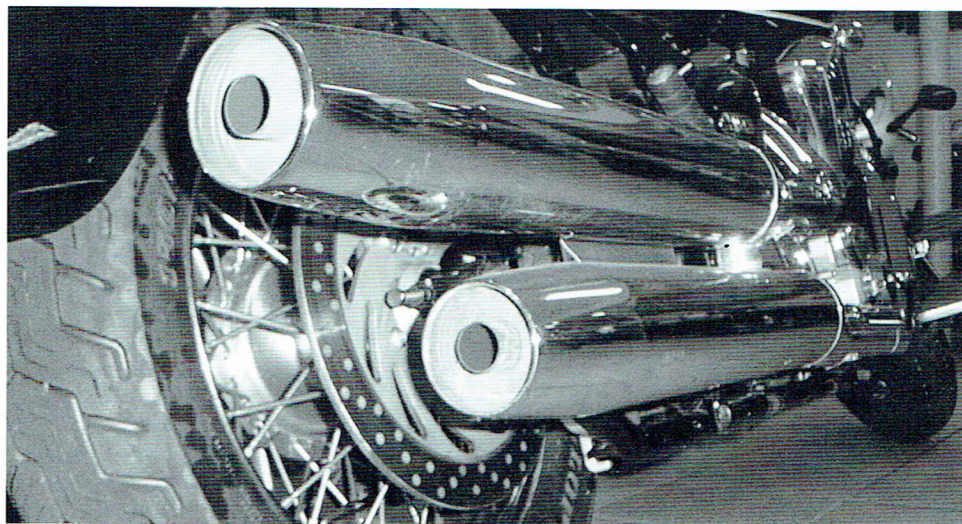

UITLAATPIJPEN DOORBOREN vervolg)

Door middel van drie tekeningen en enkele foto's kun je zien hoe de uitlaat er oorspronkelijk heeft uitgezien en hoe het is geworden. De linker tekening geeft de opbouw van de originele Wild Star uitlaat. De uitlaat gassen komen via de primaire uitlaat pijp (1) in de uitlaat. Vervolgens gaan ze door de secundaire pijp (2) en komen in de tweede demper kamer. Vanuit deze ruimte worden de gassen door 2 reducer pijpjes (3) terug gevoerd naar de eerste demper kamer. De sterk gedempte uitlaatgassen komen nu via de laatste uitlaat pijp (4) naar buiten. Om nu en mooi zwaar geluid te creëren moeten we met de boormachine gaten rondom de laatste uitlaat pijp boren dusdanig dat deze pijp los komt van de buiten pijp. Door met een tang de uitlaat pijp heen en weer te bewegen zal deze op den duur los komen. Hij zit namelijk met een puntlas ergens achter in de uitlaat vast gelast. (deze moet dus afbreken). Je kunt hem ook laten zitten en dan zal deze na enkele dagen rijden vanzelf afbreken door het trillen. De kans bestaat dan wel dat hij er onder het rijden uit valt en een eigen leven gaat leiden op de weg ofwel je weet niet waar hij naar toe vliegt. Als de pijp er uiteindelijk uit is moet je met een metaal frees de bramen verwijderen die in de pijp achter zijn gebleven. (het oog wil ook wat). De uitlaat gassen zullen nu rechtstreeks vanuit de secundaire pijp naar buiten komen. (middelste tekening). Van demping van het geluid door de twee kamers is nu geen sprake meer. Meestal laat men het hierbij maar je kunt nu ook nog met een lange boor gaten boren in de wand welke je kunt zien door de gaten van 3 en 4. (rechter tekening)

Dit laatste, het extra aanbrengen van gaten in de achterste plaat kan vermogens verlies betekenen omdat je dan alle tegendruk die in de uitlaat veroorzaakt wordt wegneemt. Het wegnemen van de uitlaatpijp (4) zorgt er al voor dat de tegendruk minder wordt. Ik zou het niet doen.

Op zondag 25 mei begon voor mij het avontuur. Na het avondeten op naar Tilburg. De nacht zou ik bij Nuno doorbrengen om maandag om 07:00 uur weg te rijden naar Portugal. Uitgezwaaid door vrouw en kids reed ik de wijk uit. Na 16:00 uur had het niet meer geregend en het zonnetje had de wegen gelukkig droog gemaakt. Bij Nuno wat biertjes als slaapmiddel genomen, maar dat bleek niet te werken. Tóch de spanning? Enfin, om 06:00 uur werd ik echter tóch uit mijn slaap wakker gerukt door de wekker. Het was zover.

Uitgezwaaid door Wendy reden we de straat uit; de rit was nu pas écht begonnen. Als snel reden we België in en bereikten we zonder problemen Antwerpen. Op naar Lille. En dáár gebeurde de eerste tegenslag, zij het een kleine. Bij het achteruit weg laten rollen van de motor na een koffiestop op een aflopende stuk asfalt voelde Nuno geen grond meer onder zijn voet en keek ik ineens tegen de onderkant van zijn motor aan en wat spartelende ledematen. Shit! Gelukkig had alleen zijn ego een deuk opgelopen en viel de schade ogenschijnlijk mee. Een krasje hier en daar en het verdwenen veerringetje dat zijn schakelpedaal op zijn plek houdt, werd vervangen door een ijzerdraadje. Bij de volgende stop bleek zijn jiffy los getrild en dit werd ook even snel verholpen.

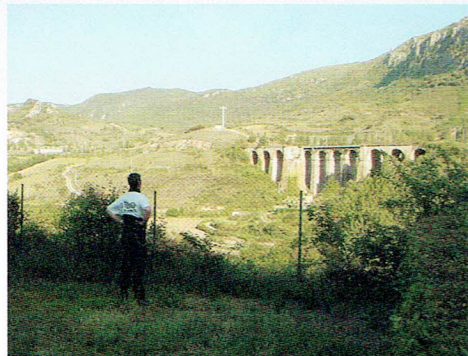
De heenreis verliep voorspoedig, bij Parijs verlieten we de snelweg om via de N10 verder

naar het zuiden te gaan. Het landschap werd steeds mooier. Zo'n 761 km voorbij Tilburg hebben we voor het eerst de tent opgezet. We waren lekker opgeschoten. De weg van

Bordeaux naar het zuiden de dag erop was wel erg saai en de warmte deed ons ook geen goed. Gelukkig zijn er diverse stopplaatsen waar je je even kon opfrissen. En dan ineens was daar de oceaan. Nou, dan zijn we al bij Biarritz. De Pyreneeën waren toch wel erg gaaf om te rijden. Al accelererend maakte de machines een gaaf geluid (de einddempers hebben we eruit gehaald). De omhoog stomende vrachtwagens werden zonder problemen ingehaald, zelfs de snelheid werd makkelijk vermeerderd op die momenten. Bijzonder waren toch wel de lange bochten die met 120-130 km per uur genomen konden worden. De tweede dag werd na 681 km afgesloten in Spanje.

Bij het opzetten van de doornatte tent, nee, niet

van de regen, maar de dauw van de nacht in Frankrijk, vielen er zomaar 2 scheuren in het doek. Balen! Nuno had echter 2 tips gekregen van zijn dealer; ijzerdraad met een punttangetje en een rol Duck-tape. Beiden kwamen dus goed van pas deze reis!

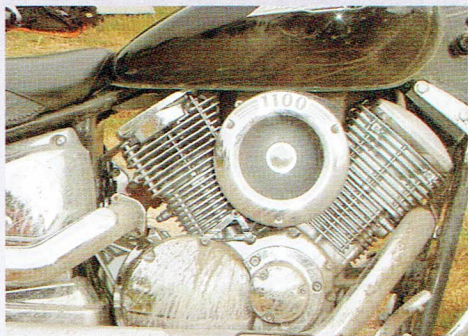
De derde reisdag ging over de voormalige hoofdweg van Tordesillas naar Salamanca. Het was wel erg stil; welgeteld 5 auto's hebben we gezien. We konden met één hand voor de ogen rijden, links rijden én al rijdend werden actie foto's van elkaar gemaakt en zelfs mijn snelheidsmeter is gefotografeerd met 117 km per uur erop. De derde dag zijn we in Portugal geëindigd, zo'n 175 km van het einddoel af.

Via de ISRA site had ik al kennis gemaakt met Pedro, die in een plaatsje woont in de streek waar wij naar toe zouden gaan. Hij is bezig een Drag Star club op te richten en heeft reeds 6 leden. Diezelfde avond kwam hij nog langs om even kennis te maken. Dit ondanks dat hij een diner afspraak had én dat wij elkaar zaterdag tóch al zouden ontmoeten voor een ride-out. Geweldig enthousiast en geweldig sympathiek. Dat gold overigens voor al de ontmoette clubleden.

Donderdag het laatste stukje gereden en tevens even langs een dealer om het veerringetje van Nuno's motor te laten herstellen. Bij mijn motor een klemveertje in de koplamp.

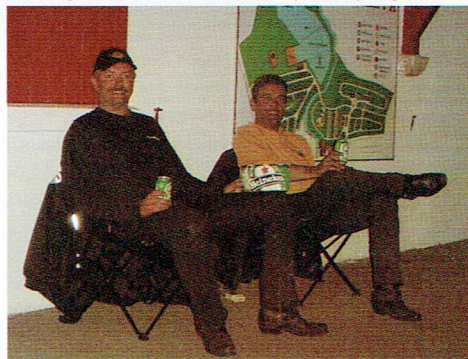
Donderdagmiddag zijn we bij Nuno's vader op bezoek geweest. We hebben er heerlijk gegeten. De rest van de middag hebben we enkele familie bezoeken afgelegd en wat site seeing gedaan.

Op vrijdag helaas regen. Niet hard, maar toch genoeg voor een regenbroek. In Nederland bleek het natuurlijk bloedheet te zijn. We hebben tóch lekker gereden en veel gezien. Dat de motoren eruit zagen als rat-bikes mocht de pret niet drukken. Geen stukje chroom glom er nog. Even nog een luchtbed gekocht, die van mij bleek lek te zijn en uiteraard op zo'n manier dat

je nèt in je diepste slaap merkt dat je de grond begint te raken. Dus plakken was niet aan de orde, zie dat lek maar eens te vinden.

Zaterdagochtend eerst even sponsen en wonderdoekjes gekocht om bij Nuno's vader met een hoge drukspuit de bikes even te reinigen. 's Middags stond de ride-out op het programma

HET PORTUGAL AVONTUUR (vervolg)

en dan kán dat gewoon niet van die vuile motoren. De ontmoeting met, overigens 50% van de club in oprichting was warm en gezellig. We hebben weer veel gereden en Nuno wist als geen ander de mooie plekjes te vinden. Helaas waren die enkele keren alleen via érg steile weggetjes te bereiken. Nou geloof mij, omhoog valt het dan wel mee, maar weer naar beneden over kleine gladde bolle stenen die ook nog eens i.v.m. afwatering met een bult in het midden van de weg naar beneden neergelegd waren zorgde voor samengeknepen billen hoor!

's Maandags weer op weg naar Nederland. Eerst nog in Portugal mooie dingen gezien zoals een oud kasteel. Het lag er geweldig op een hoge heuvel. Een weids uitzicht aan alle kanten. In Spanje werd het moeilijk. Nooit geweten dat je op een motor in slaap kan sukkelen. Telkens weer koffie, cola, red bull, koud water in je nek en noem maar op. Weer een half uurtje rijden, weer eraf. Het was warm en zelfs de rijsnelheid bracht geen verkoeling. Het voorspelde knetterende onweer en zware regen in de Pyreneeën bleef uit. Voor ons ging de weg na een tunnel

naar links en de bui dreef rechts weg. Gaaf hoor. Even dacht ik dat de vloek die ooit over de Rainman uitgesproken was, zou zijn blijven hangen op zijn vorige motor, maar op de ene dag in Portugal na hebben we geen regen van betekenis gezien.

De verdere terugreis verliep zonder problemen. We zijn op donderdagavond thuis gekomen. In totaal heb ik zo'n 5260 kilometers gereden. De Drag Star 1100 Classic, en de 1100 Custom van Nuno hebben zich prima gehouden. De Mustang zadels waren een prima investering en ook de Universal Vista Cruise heeft zijn geld allang opgebracht. De gashandel kan hiermee worden vastgezet. Het is dan mogelijk om je rechterhand even van het stuur te nemen. Bovendien hoeft niet constant druk uit te oefenen om het gas open te houden. Het rijdt een stuk ontspannender.

Ik hou het deze keer kort, ik weet dat er genoeg geschreven wordt over de avonturen in Zweden. Ik maak een uitgebreid verslag en voor wie interesse heeft, digitaal of op papier kan het geleverd worden om het te lezen.

Het was een hele rit, maar we hebben beiden ontzettend genoten. Nuno bleek een geboren reisleader te zijn; hij spreekt de talen van alle landen en weet de weg natuurlijk doordat hij jaren met zijn ouders is meegereden op vakanties naar Portugal. Wat ons betreft voor herhaling vatbaar. Interesse?

Groetjes,
Nuno en Ton

Wat een naam. Echt vreemd nou ook weer niet voor iemand die nogal eens in Luxemburg heeft rondgereden,

want daar ritselt het van allerlei soorten "scheid" en in het nabijgelegen Duitsland is het al niet veel beter. Daar zouden we dus een weekend naar toe. Ik was net terug van een ritje naar Zuid-Frankrijk (moeder wat was het heet) en Wim mailde of er interesse was. Nou die was er wel. Verzamelen bij de Mac in Bodegraven en dat werd allemaal wat later want Han lag nog in het ziekenhuis en daar moest eerst nog literatuur worden afgeleverd. Dus Wim, Hans, Chip en ondergetekende vertrokken richting zuiden. Nog steeds heet, maar zolang je rijdt gaat het wel. We kwamen langs de bekende opstappunten (Bisde – de Lucht – het Haasje – Maastricht) en hoewel we niemand verwachtten, kijk je toch altijd even rond. Onder Maastricht, bij Eysden, gingen we de autoweg af en de binnenweg op. Hans kende de weg (nou ja) en in Withuys (gemeente Eysden) stopten we voor even wat eten en drinken. Wim meteen aan het bellen en hij kreeg contact met Koosje en Peter die ergens in de buurt waren op weg naar Luxemburg. Maar ja, dat was weer eens dicht, dus die gingen dan

ook maar naar Utscheid. Er werd uitgelegd waar we zaten en een half uur later waren ze ter plaatse. Vol in het leer nog wel. Nadat ze ook wat

hadden gedronken, gingen we verder. Via een heel andere route dan we gewend waren (binnendoor – best leuk) kwamen we in het bekende Weiswampach. Tanken en bellen. Wim kreeg contact met Ed (High Chapparral) en die bleek ineens weer open te zijn!

Maar ja, we gingen nu naar Utscheid. Weer binnendoor, weer mooi en zo kwamen we laat in de middag, ver van de bewoonde wereld, aangelegd tegen een klein dorpje en verborgen in een dal, op de camping. Links twee langgerekte lanen met vaste staanplaatsen en caravans in diepe

rust en rechts, achter het "hoofdgebouw" een stukje land voor tentjes en dus motorrijders. Daar bleek ook waar de camping zijn naam aan te danken had. "Little Creek" bleek te staan voor een geul die zich door het weitte kronkelde en waar in betere tijden water door stroomde. Voor de deur stonden twee DragStars 650 van de eigenaars. De tentjes werden opgezet op een plaats waar je er door de ochtendzon niet uitgebrand zou worden en toen aan het bier. Maaltijden serveren ze ook, alleszins schappelijk geprijsd en nog lekker ook. Een avond vol moppen en sterke verhalen (Marcel was er ook met zoon) en op een

gegeven moment moet je toch een keer gaan slapen. De volgende dag rustig ontbijten (vanaf 9 uur) en wat doe je dan met de rest van

de dag? Komt ineens Anton met gade aangereiden. Die zaten in de buurt in een hotelletje (vakantie) en kwamen even kijken. Er werd besloten dat er een rit gemaakt zou worden en ik besloot daar niet aan mee te doen. Het was nog steeds zeer, zeer heet en ik had de afgelopen weken lang genoeg in de erwtensoep rondgetoerd. Gezien de foto's heb ik wel wat gemist, maar daar staat tegenover dat ik lekker met een colaatje motorblaadjes heb zitten lezen. Lekker rustig en lekker koel. Toen het spul weer terugkwam was daar weer het bier, gevolgd door een even voedzame maaltijd en een even vrolijke avond. Op zondagmorgen, na het ontbijt, was het voor mij afgelopen. Maandag weer werken. Maar de andere bleven nog een week. Het volgende weekend zouden er nog veel meer motoren bijkomen, maar dan kon ik weer niet, dus het verhaal daarover moet weer van een ander komen. De weg terug heb ik iets anders gereden. Ik volgde de bordjes naar Vianden - Diekirch en vandaar was de weg heel bekend. Dat schiet lekker op. Het kan misschien sneller dan wel korter, maar dat zoeken we in de toekomst dan wel uit. Terugkomen daar doen we vast en zeker. Mooi gebied, waar nog veel te ontdekken valt.

Ton Trommelen

ONDERDELEN ZOEKEN VIA DE COMPUTER

Het is nu mogelijk om (helaas alleen voor de motoren welke ooit eens verkocht zijn in de Verenigde Staten van Amerika) onderdelen voor alle Yamaha motoren op te zoeken via de computer. Op de Amerikaanse site van Yamaha is een on-line onderdelen catalogus te vinden die alle motoren vanaf 1963 t/m 2003 omvat (dus ook de Virago's en alle Stars). Je vindt er tekeningen van de diverse systemen met alle onderdeelnummers. Prijzen staan er niet bij want die kunnen per land sterk verschillen. De onderdelen catalogus is alleen voor motoren die op de Amerikaanse markt zijn verkocht maar ik denk dat veel zaken overeenkomen. Wel is het aan te raden om een gevonden onderdeelnummer te vergelijken met de gegevens die bij je eigen motor horen. Er zijn trouwens ook lijsten met onderdelen te vinden van andere Yamaha producten. Om op de site te komen ga je eerst naar www.yamaha-motor.com, hou de muis op "Parts & Services" en klik dan op "Parts Catalog". De rest wijst zich vanzelf. En nu maar hopen dat de Europese vestigingen van Yamaha hetzelfde gaan doen.

KORTINGEN VOOR CLUBLEDEN

Bij de onderstaande motorzaken kunnen leden van de **Virago Star Club Nederland** rekenen op kortingen op accessoires, onderdelen en/of kleding verkoop. Afgesproken is dat je op vertoon van je clubpas 10% korting krijgt tenzij anders vermeld. Verdien je toch snel je lidmaatschap terug.

NAAM	PLAATS	ARTIKEL	VOORWAARDEN
Motorcentrum Almelo	Almelo	O-A-K	Onderdelen 5%
Olijve Motoren	Assen	O-A-K	10 tot 15%
MotoPort Uithoorn	Uithoorn	O-A-K	
MotoPort Den Haag	's-Gravenhage	O-A-K	
MotoPort Hillegom	Hillegom	O-A-K	
MotoPort Westerhoven	Westerhoven	A-K	
Riemersma Motoren	Geldrop	O-A-K	Met klantenkaart (Riemersma is tot op heden gesloten)
MotorTrend	Heerenveen	O-A-K	
Bleeker Motoren	Hoorn	O-A-K	Onderdelen alleen losse verkoop. (dus niet voor montage.)
Termaat Motoren	Nijmegen	A-K	10 tot 15% maar niet op aanbiedingen.
Roadrunner Motoren	Rheden	O-A-K	
Thoms Motoren	Rijswijk	A-K	
Van Aalzum Motoren	Sneek	O-A-K	
Nolen Motors	Strijen	O-A-K	
Jan Keessen Motors	Woubrugge	O-A-K	
Motorhuis Eindhoven	Eindhoven	A-K	
Sander Düren Lederen Motorkleding Tapirstraat 67, 1338 JM Almere, 036-5499774			Voor al je leer op maat, "GROOTSTE tot kleinste maten"
Kobra Motorgarage	Arnhem	A-K	
Buddy Fashion Haarlemmerweg 1, 2316 AA Leiden, 071-5680430			Motorsaddlespecialist en Accessoiresshop. O.a. Corbin Products

O = onderdelen A = accessoires K = kleding

Het blijkt dat Motoport Hillegom niet op echt alle O, A en K's korting geeft. Dus eerst even informeren. Mochten er leden zijn die ondanks de in de lijst vermelde kortingen toch problemen meemaken, laat het de redactie weten.

VIRAGO STAR CLUB NEDERLAND

Organisatiestructuur

Bestuur:

Voorzitter: Rinze Zijlstra,

e-mail: voorzitter@viragostarclub.nl

Penningmeester: Aad de Geus,

e-mail: penningmeester@viragostarclub.nl

1e Secretaris: Marieke Ham,

e-mail: secretaris@viragostarclub.nl

2e Secretaris: Marcel Schaaap voor de ledenadministratie.

e-mail: ledenadministratie@viragostarclub.nl

Bestuurleden zijn: Joop Adeler

(regio 6 team)

Theo Vos

(regiovertegenwoordiger regio 4)

Wim Gijsbers

(regiovertegenwoordiger regio 5)

Jan Theunissen

(regiovertegenwoordiger regio 3)

Regio 1/2 Groningen/Friesland/Drente: Manfred de Bos, Tel. 0598-625420

e-mail: yMDB@castel.nl en

Harry Reitsma, Tel. 0592-356977

e-mail: hh.reitsma@hccnet.nl

Regio 3 Overijssel/Gelderland/Flevoland: Jan Teunissen, Tel. 0573-461202

e-mail: giteunissen@hetnet.nl

Regio 4 N-Holland/Utrecht:

Theo Vos, Tel. 0294-419984

e-mail: roadrats@chello.nl

Regio 5 Z-Holland/Zeeland:

Wim Gijsbers, Tel. 0252-376655

e-mail: westcoast.hogs@hccnet.nl

Regio 6 Brabant/Limburg:

Ferry Evers, Tel. 0413-292684

Alle regiovertegenwoordigers en bestuursleden zijn ook bereikbaar via:

Postbus 36, 2300 AA Leiden

Clubartikelen: Joop Groenendaal

COLOFON

Het VSCN Magazine wordt 4x per jaar uitgegeven.

Redactieadres: Redactie VSCN, Postbus 36, 2300 AA Leiden

Redactieleden: Rob Blokker (tevens site master), Marlene Fiolet en Hanna Steenstra.

Email: info@viragostarclub.nl

Internet: <http://www.viragostarclub.nl>

Contributie: per jaar op bank rekeningnummer 15.66.06.704 t.n.v. VSCN te Emmen.

Gewone leden: € 30,-

Gezins/partnerleden of begunstiger: € 20,-

Advertentietarieven: zijn op te vragen bij de redactie. Advertenties bij voorkeur digitaal aanleveren.
Bel voor info technische specificaties met NPN Drukkers, tel. 076-5720808

Virago

Star

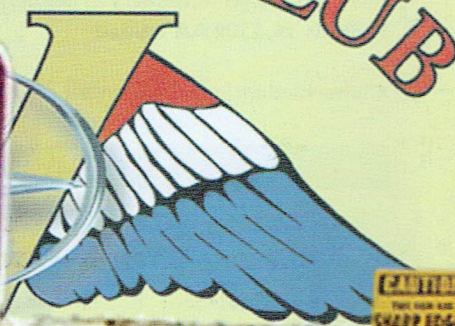

VIRAGO STAR CLUB

EMERGENCY

174 KM AHEAD

CAUTION
TRUCKS HIGH RIDGE
SHARP BEND
50